

РЕШЕНИЕ

№ 2502

гр. София, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 20.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **12158** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „Х. Г. С. Ч. Б.В.“ - дружество с ограничена отговорност, вписано в Търговския регистър на Х. с № 60683945, със седалище и адрес на управление: Г. Махлерлан 2970, 1081 LA А., Н., чрез адвокат К., с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], срещу Решение № РЗАДС-5800-2367/32-643754/23.11.2023 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С., с което е прекратено образуваното административно производство по подаденото от Х. Г. С. Ч. Б.В. уведомление рег. № 32-630300/14.11.2023 г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка, на основание чл. 76л, ал. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС).

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на решението, като постановено при нарушение на материалния закон. Оспорват се изводите на органа и се излагат правни съображения, че законодателството лимитативно изброява случаите, в които се иска регистрация на клон за целите за дейност в друга държава членка, даденото тълкуване от органа на законовите разпоредби противоречи на европейското законодателство. Позовава се на константна съдебна практика. Искане за отмяната на решението и връщане на преписката на административния орган, за да се произнесе по подаденото от дружеството уведомление. Претендира се присъждане на разноски по делото.

Жалбоподателят- „Х. Г. С. Ч. Б.В.“, в о.с.з., редовно призован, чрез адв. Я. поддържа жалбата по аргументи, изложени в нея.

Ответникът- директорът на ТД Митница- С., в о.с.з., редовно призован, представлява се от юриск. С., който моли съда да остави оспореното решение в сила като правилно и законосъобразно. В придружителното писмо към преписката административният орган е изразил подробно становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Х. Г. С. Ч. Б.В. е дружество с ограничена отговорност, вписано в Търговския регистър на Н. с № 60683945, със седалище и адрес на управление: Г. Махлерлан 2970, 1081 LA A., Н. Дружеството е регистрирано за ДДС цели в България с ДДС номер BG3076205883 и служебен ЕИК[ЕИК], във връзка с осъществяваната от дружеството търговия със собствени стоки на територията на Република България, като част от тези стоки са акцизни стоки. Стоките са доставяни от територията на друга държава-членка и получавани от дружеството на територията на Република България в склад, находящ се в [населено място], [община], област С., стопанисван от „Гебрюдер Вайс“ ЕООД и нает от Х. Г. С. Ч. Б.В. като място, където да получава тези стоки. В качеството си на получател на акцизните стоки, Х. Г. С. Ч. Б.В. е подало уведомление рег. № 32-630300/14.11.2023 г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка, съгласно чл. 76л, ал. 1, т. 1 от ЗАДС. До дружеството е изпратено писмо с рег. № 32- 632736/15.11.2023 г., с което е уведомено, че в 3- дневен срок следва да представи в ТД Митница С. информация, относно регистриран в Република България клон на чуждестранното лице по реда на чл. 17а от ТЗ вр. чл. 13 и сл. от ЗТРРЮЛНЦ. На 20.11.2023г. в ТД Митница С. е получено писмо рег. № 32-638240/20.11.2023 г. от Х. Г. С. Ч. Б.В., в което лицето уведомява, че няма регистриран клон на чуждестранно лице на територията на Република България. След като е установено, че нидерландското дружество няма регистриран клон на територията Република България, на основание чл. 56, ал. 2 във връзка с чл. 30, ал. 2 от АПК административното производство е прекратено с оспореното Решение № РЗАДС-5800-2367/32-643754/23.11.2023 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С.. За да издаде оспореното решение административният орган се позовал на разпоредбата на чл. 76л, ал. 6 от ЗАДС (нов - ДВ, бр. 12 от 2022 г., в сила от 13.02.2023 г.), съгласно която търговците по смисъла на законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, подават уведомлението по ал. 1, т. 1 чрез своя клон в Република България.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Решението е издадено от компетентен административен орган. Оспореният акт е постановен в писмена форма и е мотивиран с обстоятелствата и законовите разпоредби, на които се позовава. Не се констатира съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Решението е постановено в противоречие с материалноправни разпоредби – отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 11 ЗАДС данъчнозадължени лица са: лицата по чл. 76л, ал. 1,

които получават акцизни стоки на територията на страната. Съобразно разпоредбата на чл. 76л, ал. 1, т. 1 от ЗАДС (нов – ДВ, бр. 12 от 2022 г., в сила от 13.02.2023 г.) лицето, което получава акцизни стоки на територията на страната, които в държавата членка на изпращане не се облагат с акциз, е длъжно да уведоми писмено преди изпращането на акцизните стоки от другата държава членка компетентното митническо учреждение по седалище, че възнамерява да получи акцизни стоки. В обжалваното решение административният орган се е позовал на разпоредбата на чл. 76л, ал. 6 от ЗАДС, съгласно която търговците по смисъла на законодателството на друга държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, подават уведомлението по ал. 1, т. 1 чрез своя клон в Република България.

Настоящият съдебен състав счита, че се касае за спор по правото, а не по фактите, поради което посочената разпоредба не следва да се тълкува ограничително за субекта. Уведомителният режим по чл. 76л, ал. 1, т. 1 от ЗАДС не попада в лимитативно изброените случаи, при които се изисква търговците по смисъла на законодателството на друга държава членка на Европейския съюз (каквото е и Х. Г. С. Ч. Б.В.) да регистрират свой клон на територията на България, за да може да осъществяват дейност в рамките на България. Случаите, при които се изисква търговците по смисъла на законодателството на друга държава- членка на Европейския съюз, да регистрират свой клон на територията на България, за да може да осъществяват дейност в рамките на България, са изчерпателно изброени в ЗАДС, когато дружеството действа като: освободен от акциз краен потребител (чл. 24а, ал. 9); лицензиран складодържател (чл. 47. ал. 2); специализиран малък обект за дестилиране и обект за винопроизводство на малки винопроизводители (чл. 57. ал. 11 вр. чл. 56. ал. 1); извършва търговия с кокс или въглища (чл. 57а, ал. 10 вр. ал. 1); регистриран изпращач (чл. 58в. ал. 2).

Изискването Х. Г. С. Ч. Б.В. да регистрира свой клон на територията на Република България само с цел да получава акцизни стоки и да подава необходимите уведомления в тази връзка, не намира опора в ЗАДС. Т. изрично изискване в разпоредбите, касаещи движението на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава- членка, част от които е и задължението по чл. 76л, не е законово предвидено. Процедурата по чл. 76л от ЗАДС представлява уведомителен режим по своята правна природа, а изискването към лица, учредени в друга държава-членка, да учредят клон, за да може да търгуват на територията на България, касае регистрационните режими, посочени по- горе. Аргументи за направеното в оспореното решение стеснително тълкуване не се откриват и в Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз. При уведомителния режим по чл. 76л от ЗАДС става въпрос за свободно движение на акцизни стоки в рамките на Общността и не е въведено изискване търговците по смисъла на законодателството на друга държава-членка на Европейския съюз да регистрират свой клон на територията на България, за да може да осъществяват дейност в рамките на България. Облекчеността на този режим се потвърждава и от систематическото тълкуване на процедурата по чл. 76л от ЗАДС, която е отделена в специална Глава четвърта „а“ „Движение на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на Съюза“. В случая чуждестранното лице „Х. Г. С. Ч. Б.В.“ разполага с достатъчно идентифициращи го в Република България белези, като ДДС номер (BG3076205883) и дори служебен ЕИК[ЕИК], изписани в

самото решение. Няма пречка, според съда тези номера за идентификация по данъчното законодателство да бъдат ползвани и за целите на облагането с акциз.

Предвид гореизложено, подаденото уведомление и допълненията към него, не попадат в хипотезата по чл. 30, ал. 2 АПК - не е налице нередовност на процесното уведомление, тъй като административният орган се позовал на изискване, което противоречи на европейските принципи и правото на ЕС, поради което жалбата е основателна и следва да бъде уважена. Съдът следва да отмени оспореното решение и върне преписката на органа за произнасяне по същество по процесното уведомление.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК Митница С. следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски в размер на 50 лв. държавна такса. По делото не са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, поради което искането за присъждане на такова от жалбоподателя следва да се остави без уважение.

Съгласно Тълкувателно решение № 2/24.03.2021г. на Общото събрание на съдиите от I и II колегия на Върховния административен съд, не е допустимо обжалването на определението по чл. 200, ал. 1 от АПК от административния орган, издател на акта.

Водим от горното и на основание чл. 200 от АПК, Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ № РЗАДС-5800-2367/32-643754/23.11.2023 г. на Директора на Териториална дирекция Митница С., с което е прекратено образуваното административно производство по подаденото от Х. Г. С. Ч. Б.В. уведомление рег. № 32-630300/14.11.2023 г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка, на основание чл. 76л, ал. 1, т. 1 от Закона за акцизите и данъчните складове

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на Директора на Териториална дирекция Митница С. за продължаване на действията по уведомление № 32-630300/14.11.2023 г. за получаване на акцизни стоки, освободени за потребление на територията на друга държава членка, подадено от „Х. Г. С. Ч. Б.В.“.

ОСЪЖДА Митница С. да заплати на „Х. Г. С. Ч. Б.В.“ - дружество с ограничена отговорност, вписано в Търговския регистър на Х. с № 60683945, със седалище и адрес на управление: Г. Махлерлан 2970, 1081 LA A., Н., чрез адвокат К., направените по делото разноски в размер на 50 лв.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: